

Иван Вазов

Чети, говедарче!

На сянка, под ореха, говедарче
опърпано видях седнало бе –
очи вперило в скъсано букварче.
– Какво четеш ти, миличко другарче?
– Чета: а, б.

Чети, чети! То чудо днеска прави
туй дребно нещо под това небе,
то мъртви буди, дава ум на здрави,
туй второ слънце бог ни сам остави:
чети: а, б.

Чети! То прави сляпото окато –
из тоя извор целий свят гребе –
за малко труд дарява то богато,
по-скъпо то е от елмаз и злато:
чети: а, б.

Да, слънце то е. Срам за оногова,
кой в мрак духовен жив се погребе!
Чети, чрез него твар ще станеш нова
и силна, за световни бой готова:
чети: а, б.

Ти малко си, но труд те чака тука –
без труд не може нищо – и не бе!
При мишци силни прибави наука –
разковничето там е на сполука.
Чети: а, б!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4736>]